TEZAUR LITURGIC

11 IULIE
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

SLUJBA
SF.CUVIOS-MUCENIC
NECTARIE
DE LA
SF.ANA-ATHOS

ATENA,2010

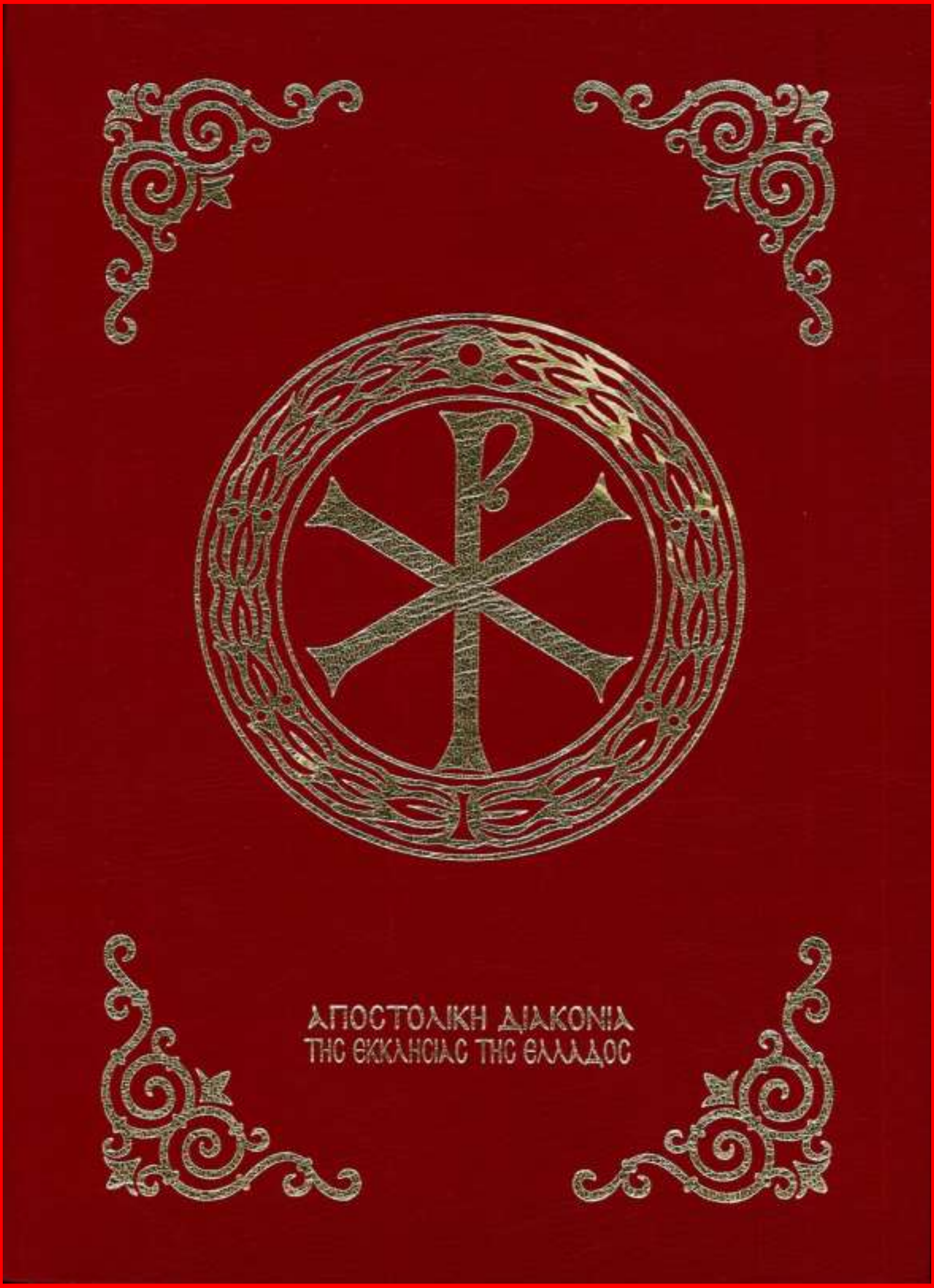
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

11 Ἰουλίου

Ἀκολουθία Ὁσιομ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ Ἁγιαννανίτου, τοῦ ἐκ Βρυούλων

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἱστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς Προσόμοια. Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῇ φερωνύμῳ σοῦ κλήσει, Μάρτυς Νεκτάριε, τὸ νέκταρ ὑπεμφαίνεις, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης, δι᾿ ἧς προθύμῳ γνώμῃ ὑπὲρ Αὐτοῦ, ἠγωνίσω δι᾿ αἵματος, καὶ τὸν πτερνίσαντα πρῴην δὲ δολερῶς, καταβέβληκας πολέμιον.

Τῆς ἀσεβείας τὸ σκότος ἐμφρόνως ἔλιπες, καὶ τῷ φωτὶ Κυρίου, οὐ ἀφρόνως ἀπέστης, προσῆλθες ὁλοψύχως καὶ Ἀθλητῶν, ἐμιμήσω τὰ σκάμματα, Ὁσιομάρτυς Νεκτάριε τοῦ Χριστοῦ, πτερωθεὶς τῷ θείῳ ἔρωτι.

Ἀνδρειοτάτῃ καρδίᾳ καὶ θεολήπτῳ ψυχῇ, κατέλιπες τῆς Ἄγαρ, τὴν ὀλέθριον πλάνην, Νεκτάριε παμμάκαρ καὶ τὸν Χριστόν, παῤῥησίᾳ ἐκήρυξας· ὅθεν ἀξίως ἐδέξω ἐν οὐρανοῖς, τῆς ἀθλήσεως τὸν στέφανον.

Ἐν τῷ τοῦ Ἄθωνος Ὄρει πρῴην ἠγώνισαι, ἀσκητικοῖς ἱδρῶσι, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, καὶ εἶτα

μαρτυρίου ἄθλοις στεῤῥοῖς, τὸν Σωτῆρα ἐδόξασας, Ὁσιομάρτυς Νεκτάριε Ἀθλητῶν, καὶ Ὁσίων ἰσοστάσιε.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Μαρτυρικοῖς αἵμασι φοινίξας, τὴν σὴν στολὴν Νεκτάριε, τὸν σὲ τρώσαντα ἐχθρὸν ἀπεγύμνωσας, ἀθλητικῇ ἐνστάσει· καὶ ὡς θῦμα λογικόν, καὶ ὁλοκάρπωμα θεῖον, προσενεχθεὶς τῷ Χριστῷ, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἠξίωσαι, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων συμμέτοχος ὤφθης, μεθ᾽ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων Σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Νέος ἐν Ἀθληταῖς, Νεκτάριε ἐδείχθης, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσας· διὸ Ὁσιομάρτυς, γεραίρομεν τὴν μνὴμην σου.

Στ. *Θαυμαστός ὁ Θεός...*

Λόγοις τῆς σῆς μητρός, θεόφρον ἀνανήψας, κατέλιπες τὴν πλάνην, Νεκτάριε καὶ πόνοις, ἀθλὴσεως διέπρεψας.

Στ. *Εὐφρανθήσεται δίκαιος...*

Χαίρων σὺν Ἀθληταῖς, παμμάκαρ καὶ Ὁσίοις, ἀπαύστως ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, Νεκτάριε τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Τριαδικόν.

Πάτερ σὺν τῷ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι τῷ θείῳ, ὁμότιμε Θεότης, λιταῖς τοῦ Νεκταρίου, ἐλέησον τὸν κόσμον Σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τέτοκας ἐν σαρκί, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἀναλλοιώτως Κόρη, Ὃν αἴτησαι σωθῆναι, τοὺς πίστει Σὲ δοξάζοντας.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βρυούλλων ἀγλάϊσμα, καὶ ἀντιλήπτωρ θερμός, ἐδείχθης Νεκτάριε, ὡς Ἀθλητὴς τοῦ Χριστοῦ, ἐσχάτοις ἐν ἔτεσι· σὺ γὰρ καλῶς ἀσκήσας, ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθω, ἤθλησας θεοφρόνως, καὶ καθεῖλες τὸν ὄφιν· διὸ σὲ Ὁσιομάρτυς, πόθῳ γεραίρομεν.

Ἕτερον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸ νέκταρ τῆς ἀγάπης, τοῦ Χριστοῦ εἰσδεξάμενος, ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει, τὸν Σωτῆρα ἐδόξασας, Νεκτάριε καὶ δόξης θεϊκῆς, ἠξίωσαι λαμπρῶς ἐν οὐρανοῖς, διὰ τοῦτο σὲ τιμῶμεν μελωδικῶς, Ὁσιομάρτυς κράζοντες. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Καὶ ἕτερον. Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Σκήτης τὸ ῥόδον, καί τοῦ Ἄθω ἐκλόγιον, καὶ τῆς τῶν Βρυούλλων τὸ κλέος, καὶ τὸ σεπτὸν βλάστημα, Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, τὸν Ὅσιον καὶ Μάρτυρα Χριστοῦ, τὸν ἀθλήσαντα γενναίως, καὶ

τελέσαντα θαυμάσια παράδοξα: Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐν γῇ καὶ οὐρανῷ σὲ θαυμαστώσαντι.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον...

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ *Μακάριος ἀνήρ*. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἱστῶμεν στίχους στ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς Προσόμοια. Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε ἐν νεότητι σοφέ, ἄφρονι νοΐ ἀσεβείας, τὸν ζόφον δέδεξαι, τότε γνοὺς ὅ πέπονθας, κακὸν Νεκτάριε, ἀνανήψας προσέδραμες, Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, καὶ αὐτῷ ᾠκοίωσαι, ἐν μετανοίᾳ θερμῇ· ὅθεν καὶ ἀθλήσας νομίμως, ᾔσχυνας τῆς πλάνης τὸ κράτος, καὶ Μαρτύρων ὤφθης ἰσοστάσιος.

Ῥήμασι μητρός σου τῆς σεμνῆς, πλάνης ἀπεσείσω τὸ σκότος, τελειοτάτῳ νοΐ, καὶ πόνοις ἀσκήσεως, τὸν νοῦν ἐπτέρωσας, πρὸς ἀγάπην τὴν κρείττονα, Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, Ὅν καὶ ὡμολόγησας, ἐπὶ ἀπιστῶν στεῤῥῶς· ὅθεν καὶ ἀθλήσας νομίμως, Ὁσιομαρτύρων ἐδείχθης, σύμμορφος Νεκτάριε μακάριε.

Χαίρων προσελήλυθας σοφέ, τῷ τῆς ἁγιότητος Ὄρει, πάντα τὸν κόσμον λιπών, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια, ὄρη Νεκτάριε, ἀνυψώθης τῷ πνεύματι, καὶ καθυπεδέξω, τὸ πῦρ ἀγαπήσεως, τοῦ ἀθλοθέτου

Χριστοῦ· ὅθεν καὶ ἀθλήσας νομίμως, ξίφει ἀπετμήθης τὴν κάραν, καὶ τῆς πλάνης ἔτεμες τὸ φρύαγμα.

Προσόμοια ἕτερα. Ἦχος β΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔλιπες Νεκτάριε, ἐπεγνωκὼς ὅπερ πέπονθας, ἀσεβείας τὴν πλάνησιν, καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον, ἔργοις μετανοίας, μάκαρ ἱλεώσω, καὶ ἀπεδύσω ἀνδρικῶς, πρὸς εὐσεβείας τὰ ἀγωνίσματα, τὸ ἄνθος τῆς νεότητος, ἀπαρνησάμενος Ἅγιε, καὶ Χριστὸν ὡμολόγησας, ἀπτοήτῳ φρονήματι.

Πόνοις τῆς ἀσκήσεως, προγυμνασθεὶς προητοίμασας, σεαυτὸν πρὸς τὴν ἄθλησιν, καὶ ταύτην διήνυσας, ἀνενδότῳ γνώμῃ, Νεκτάριε μάκαρ, καὶ ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλήν, τοῖς τῶν αἱμάτων ῥείθροις ἀπέπνιξας, ἐχθρὸν τὸν δολιώτατον, καὶ νικηφόρος ἀνέδραμες, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, ὡς Χριστοῦ Μάρτυς ἔνθεος.

Σκήτη τῆς Προμήτορος, Χριστοῦ τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἡ ἐν Ὄρει τοῦ Ἄθωνος, ὡς ἄνθος πανεύοσμον, ἔχουσα σὲ μάκαρ, πόθῳ ἑορτάζει, τὴν μνήμην σου τὴν ἱεράν, προσπτυσσομένη τὴν θείαν κάραν σου, Νεκτάριε πανεύφημε, ὡς θησαυρὸν θεοδώρητον, καὶ ἁγίασμα ἔνθεον, θείαν χάριν πηγάζουσαν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β.

Τοῦ μαρτυρίου ὑπελθὼν τὸν ἀγῶνα, στεῤῥοτάτῃ ψυχῃ, μαρτυρικῆς ἀναῤῥήσεως ἔτυχες, Ὁσιομάρτυς Νεκτάριε· τῇ γὰρ καλῇ ὁμολογίᾳ τὴν πάλαι ἧτταν

ἀνεκαλέσω, καὶ τῇ πλημμύρᾳ τοῦ αἵματος, τὸν ἀρχαῖον πτερνιστὴν ἀπέπνιξας· τὸ γὰρ πῦρ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης δεξάμενος, περιφανῶς ἠνδραγάθησας, μὴ φεισάμενος σαρκὸς θνησκούσης. Καὶ νῦν ἀθανασίας δεδεγμένος τὸ γέρας, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει Σέ...

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (μγ΄ 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ᾽ ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῴζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (γ΄ 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (ε΄15-23,στ΄ 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν

ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ᾿ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α´.

Ἀσκητικοῖς ἀγῶσιν, ἀνακαλεσάμενος τὴν ἧτταν, μαρτυρίου σκάμμασιν ἐδόξασας, τὸν Σωτῆρα Χριστόν, θεόφρον Νεκτάριε· καὶ ἐν ἀμφοτέροις δόκιμος φανείς, διπλῶν ἐπάθλων ἠξίωσαι, ὡς Ὅσιος καὶ Μάρτυς, παρὰ Κυρίου ἀξιάγαστε· Οὗ τῆς δόξης ἀπολαύων, καὶ μεθέξει θεούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε, Ὁσιομάρτυς δεόμεθα.

Ἦχος β´.

Ἐν παιδικῇ ἡλικίᾳ, τοῦ ἐχθροῦ τὸ δέλεαρ δεξάμενος, πρὸς καιρὸν τοῦ Χριστοῦ ἐχωρίσθης

ἀφρόνως Νεκτάριε· ἀλλ᾽ ἀνανήψας τοῦ πτώματος, μετανοίας δάκρυσι, καὶ ἔργοις φωτὸς ἀνεῦρες, ὃν ἀπώλεσας μαργαρίτην καὶ ὅπλοις τῆς ἀθλήσεως, καιρίως κατέτρωσας, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν· τὸν γὰρ Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἀράμενος, ἐσταυρώθης τῷ κόσμῳ, καὶ πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιβάσθης, ἀθλήσας ἐμφρόνως· διὸ μακαρίζομεν, τὴν ἁγίαν σου ἄθλησιν.

Ὅμοιον.

Τὸν ἀδαμάντινον ἐν ἀθλήσει, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, μυρία παθόντα πάθη, Νεκτάριον τὸν Ὁσιομάρτυρα, ἀξίως εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ἀπτοήτως ἐνώπιον τῶν ἀνόμων, τὸ γλυκύτατον ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, λαμπρῶς ἀνεκήρυξε, καὶ τῷ τῆς νεότητος αὐτοῦ εὐτόλμῳ, πάντας ἐξέπληξε· δικαίως οὖν ἡ τῶν Βρυούλλων πόλιν ἐναβρύνεται, καὶ οὖν πᾶσι βοᾷ· ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε, πόνων καὶ θλίψεων, καὶ πάσης κακώσεως, ταῖς αὐτοῦ εὐπροσδέκτοις δεήσεσιν.

Ὅμοιον.

Κάθαρόν μου τὰς φρένας Ἰησοῦ γλυκύτατε, ἵνα ἰσχύσω ἐξυμνῆσαι τὸν ὑπὲρ Σοῦ γενναίως ἐναθλήσαντα, Νεκτάριον τὸν Ὁσιομάρτυρα· οὗτος γὰρ τῷ Σῷ θείῳ πυρπολούμενος ἔρωτι, ἀνεκήρυξε λαμπρῶς, ἐξυμνῶν τὸ Σὸν πανάγιον ὄνομα· καὶ ἀφειδήσας ὅλως ἑαυτοῦ, μανιωδῶς ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν, ὡς ἄρνίον ἐσφάττετο· διὸ καὶ ἐπὶ γῆς ἐδοξάσθη τὸ ἱερὸν αὐτοῦ σκήνωμα, θείῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενον· ἡ δὲ μακαρία αὐτοῦ ψυχὴ, μετὰ Ὁσίων καὶ Μαρτύρων ἐν

οὐρανῷ· ἀλλὰ Μάρτυς μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἦχος γ΄.

Τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὸ πῦρ δεξάμενος, ἀνδρειοφρόνως ὥρμησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀθλήσεως, τῶν γεηρῶν ὑπερφρονήσας Νεκτάριε τὴν γὰρ χάριν τοῦ Πνεύματος ἐνδυσάμενος, τῶν πάλαι Μαρτύρων, ἐπεδείξω τὴν στεῤῥότητα καὶ καλῶς ἀγωνισάμενος, τῆς αἰωνίου δόξης κληρονόμος γέγονας, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Μαρτυρικῇ ἐνστάσει, τῶν δυσσεβῶν τὴν πλάνην διήλεγξας, καὶ αἱμάτων ῥείθροις, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα ἔσβεσας, Ὁσιομάρτυς Νεκτάριε· καὶ νομίμως ἀθλήσας, ὡς νέος ἀστὴρ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέτειλας, φωτίζων καὶ στηρίζων ἡμᾶς, τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ὁσιομάρτυς Χριστοῦ, Νεκτάριε ἀξιάγαστε, σὺ τὴν ὀφρὺν τῶν ἀνόμων καὶ ἀσεβῶν, καθεῖλες γενναιότατα· σὺ καὶ τὴν βλαστήσασάν σε πόλιν τῶν Βρυούλλων, ἐν κόσμῳ ἐμεγάλυνας τῇ σπουδῇ τῶν αἱμάτων σου, καὶ πάντας Ὀρθοδόξους ὑπερεφαίδρυνας· ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Κύριον, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τὸν λαμπρὸν ἀριστέα, καὶ ἀήττητον Μάρτυρα, ἐγκωμίοις ᾠδαῖς ὑμνήσωμεν, λέγοντες· χαίροις Ὁσιομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Νεκτάριε ἔνδοξε, ὁ προαγωνισθεὶς ἐν τῷ τοῦ Ἄθωνος Ὄρει, ἐν τῇ εὐαγεῖ καὶ σεπτῇ Σκήτῃ, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ τῇ τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θείᾳ δυνάμει καθωπλισθείς· χαίροις ὁ μετὰ ταῦτα, κατὰ τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν στήσας τρόπαια· βροτοὺς ὁμοῦ καὶ Ἀγγέλους εὔφρανας, ἐν τῇ γενναίᾳ ἀθλήσει σου· διὸ στεφάνων ἐνθέων ἠξιώθης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ᾧ καὶ πρεσβεύων μὴ ἐλλίπῃς, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν ἱεράν σου πανήγυριν.

Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην τοῦ Ὁσιομάρτυρος Νεκταρίου, ἀξιοπρεπῶς πάντες οἱ πιστοὶ μετ’ εὐλαβείας τελέσωμεν. Οὗτος γὰρ, δι’ ἀγάπην Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ’ ὡς θῦμα τοῖς ἀνόμοις παρέδωκεν ἑαυτὸν, γενναίως ἀγωνισάμενος, καὶ τὴν κάραν ἀποτμηθεὶς, πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Ὅμοιον.

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσω, καὶ τὸν δρόμον τετέλεκας τοῦ μαρτυρίου σου, Ὁσιομάρτυς Νεκτάριε· διὸ ἐν ὑψίστοις μετὰ Ἀγγέλων πρεσβεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου λαβὼν τὰ ἄνω βασίλεια.

Ἦχος πλ. δ΄.

Σήμερον, ὁ Ὁσιομάρτυς Νεκτάριος, ἐν δύο πλουτῶν ἀθλήσεσι, τῇ προτέρον ἀσκήσεσι, καὶ εἶτα τοῦ μαρτυρίου, διὰ τὸν πρὸς Χριστὸν, ὅν εἶχεν ἐγκάρδιον ἔρωτα, δύο σκηνὰς ἐκληρώσατο, καὶ τῶν Ὁσίων καὶ τῶν Μαρτύρων, μετ᾽ αὐτῶν εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος· τούτῳ οὖν καὶ ἡμεῖς πιστῶς ἐκβοήσωμεν· θεράπων Χριστοῦ, καὶ φίλε πιστότατε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων Αὐτῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Νεομαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, καύχημα Ὁσίων, τοῦ Ἄθω ὡράϊσμα, ἀγλάϊσμα Βρυούλλων, καὶ θρῆνος τῶν δαιμόνων, Ὀρθοδόξων ὁ ἔπαινος, Ἀγαρηνῶν ὁ ἔλεγχος, Ὁσιομάρτυς θεῖε Νεκτάριε, τοὺς ἐκτελοῦντας πιστῶς, τὴν πανσέβαστον μνήμην σου, ἐκ πανοτίων κινδύνων φύλαττε, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Τὸν ἐν Ὁσίοις Ἀθλητήν, καὶ ἐν Μάρτυσιν Ὅσιον, Νεκτάριον τὸν νέον τοῦ Χριστοῦ Ὁσιομάρτυρα, μαρτυρικοῖς ἐπαίνοις καταστέψωμεν· τυραννικὴν γὰρ ἀπωσάμενος ἀπάτην, ἀθλητικῇ παῤῥησίᾳ ἐχθρὸν ἐθριάμβευσε, καὶ τὸν ἀρχαῖον πτερνιστήν, εἰς τέλος καταβέβληκε, μαρτυρικῷ δὲ διαδήματι κοσμηθείς, παρὰ Χριστοῦ ἀξίως ἐδοξάσθη, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν, δι᾽ αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ὁσιομάρτυς Χριστοῦ, ὁ τῶν Μαρτύρων κοινωνὸς καὶ ὁμότροπος· αὐτῶν γὰρ τὸν θεῖον ζῆλον, ἐν τῇ ψυχῇ ἐσχηκώς, ἴχνεσι τοῖς τούτων ἠκολούθησας· λιπὼν τῆς ἀπάτης γάρ, νουνεχῶς τὴν σκοτόμαιναν, ξένος ἐδείχθης, τῶν ἐν κόσμῳ Νεκτάριε, ἐπειγόμενος, ἑνωθῆναι τῷ Κτίστῃ σου. Ὅθεν τυχῶν τοῦ πόθου σου, ἀθλήσας στεῤῥότατα, τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης, ἐν οὐρανοῖς κατηξίωσαι, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. *Θαυμαστὸς ὁ Θεός...*

Νέκταρ, τὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, ἐν τῇ ψυχῇ σου δεδεγμένος Νεκτάριε, τοῦ κόσμου πᾶσαν πικρίαν, καὶ τὸν ἰὸν τοῦ ἐχθροῦ, ὡς θανατηφόρον ἀποθέμενος, προθύμως κατέλιπες, ἀσεβῶν τὴν συνάφειαν, καὶ ᾠκοιώθης, μετανοίας τοῖς δάκρυσι, καὶ ἀθλήσεως, τοῖς ἀγῶσι τῷ Κτίστῃ σου· ὅθεν Αὐτῷ παρέστηκας, τελέσας τὸν δρόμον σου, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Βελίαρ, τῇ σῇ φρονήσει ἠκύρωσας· οὗ ῥῦσαι θεόφρον, καὶ ἡμᾶς τῆς δυναστείας, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Στ. *Εὐφρανθήσεται δίκαιος...*

Χαίρων, ἀνενδοιάστῳ ψυχῇ· ἐπὶ τὸ Ὄρος τὸ τοῦ Ἀθωνος ἔδραμες, Νεκτάριε Νεομάρτυς, καὶ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, τὴν φλόγαν ἐδέξω θείῳ Πνεύματι· ἐντεῦθεν ἐχώρησας, πρὸς ἀθλήσεως σκάμματα, καὶ τῶν τῆς Ἄγαρ, τὴν μανίαν κατῄσχυνας, τῇ ἐνστάσει σου, καὶ τῷ λόγῳ τῆς πίστεως· ὅθεν τμηθεὶς τὴν κάραν

σου, ὡς Μάρτυς στεῤῥότατος, πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις, ἀγαλλιώμενος ἔδραμες· Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Τῷ τῆς ἀθλήσεως αἵματι, τὸν νοητὸν κατακλύσας ἐχθρόν, τὴν Ἐκκλησίαν κατήρδευσας, πρὸς ἀρετῶν εὐκαρπίαν, Ὁσιομάρτυς Νεκτάριε· ὅλον γὰρ τὸν πόθον, ἀναθέμενος Χριστῷ, προθύμως ἐβάδισας τοῦ μαρτυρίου τὸν δίαυλον, καὶ Χριστοῦ τὸ πάθος δοξάσας, τῆς λαμπρότητος Αὐτοῦ μέτοχος γέγονας. Αὐτῆς καὶ ἡμεῖς ἀξιωθείημεν, οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην σου, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βρυούλλων ἀγλάϊσμα, καὶ ἀντιλήπτωρ θερμός, ἐδείχθης Νεκτάριε, ὡς Ἀθλητὴς τοῦ Χριστοῦ, ἐσχάτοις ἐν ἔτεσι· σὺ γὰρ καλῶς ἀσκήσας, ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθω, ἤθλησας θεοφρόνως, καὶ καθεῖλες τὸν ὄφιν· διὸ σὲ Ὁσιομάρτυς, πόθῳ γεραίρομεν.

Ἕτερον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸ νέκταρ τῆς ἀγάπης, τοῦ Χριστοῦ εἰσδεξάμενος, ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει, τὸν Σωτῆρα ἐδόξασας, Νεκτάριε καὶ δόξης θεϊκῆς, ἠξίωσαι λαμπρῶς ἐν οὐρανοῖς· διὰ τοῦτο σὲ τιμῶμεν μελωδικῶς, Ὁσιομάρτυς κράζοντες.

Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Καὶ ἕτερον. Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Σκήτης τὸ ῥόδον, καί τοῦ Ἄθω ἐκλόγιον, καὶ τῆς τῶν Βρυούλλων τὸ κλέος, καὶ τὸ σεπτὸν βλάστημα, Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, τὸν Ὅσιον καὶ Μάρτυρα Χριστοῦ, τὸν ἀθλήσαντα γενναίως, καὶ τελέσαντα θαυμάσια παράδοξα. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐν γῇ καὶ οὐρανῷ σὲ θαυμαστώσαντι.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον...

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α᾽ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α᾽. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Βρυούλλων ὁ βλαστός, καὶ ἀμάραντον ἄνθος, ὑμνείσθω παρ᾽ ἡμῶν, ὑμνῳδίαις ᾀσμάτων, ὁ ἔνδοξος Νεκτάριος, ὁ ἀθλήσας στεῤῥότατα· ἱκετεύει γάρ, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κτίστην, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ βίου διόρθωσιν.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ἡ θήκη ἀληθῶς, ἡ κατέχουσα Μάρτυς, τὴν θείαν δεξιὰν, καὶ τὴν κάραν σου, ὤφθη, πηγάζουσα ἰάματα, ὥσπερ κρήνη νεκτάρεια, ἥν οἱ δοῦλοί σου, περικυκλοῦντες ἐκ πόθου, ἀρυόμεθα, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, καὶ βίου διόρθωσιν.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ὑπερφυῶς, σωματώσασα Κόρη, καὶ μείνασα ἁγνή, μετὰ τόκον τὸν θεῖον, ἁγνόν με συντήρησον, καὶ ψυχῇ τε καὶ σώματι, καὶ πταισμάτων μοι, ἄφεσιν αἴτει Παρθένε, ὡς ἂν ἅπασαν, τὴν τοῦ δολίου μανίαν, ἐκφύγω ὁ δοῦλός Σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐναθλήσας νομίμως, Μάρτυς Νεκτάριε, τῆς ἀνομίας καθεῖλες, τὰ πανουργεύματα, καὶ αἱμάτων τοῖς κρουνοῖς ἡμᾶς ἐπεύφρανας, καθάπερ νέκταρι σεπτῷ, ἐκχυθείσιν Ἀθλητά, τῇ θείᾳ Χριστοῦ ἀγάπῃ· Ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύστως, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἁγνῶν Σου αἱμάτων, σὰρξ ἐχρημάτισεν, ὁ Ὑπερούσιος Λόγος, τοῦ προανάρχου Πατρός, καὶ ὠράθη τοῖς ἐν γῇ καθὼς ηὐδόκησεν, ἐν δύο φύσεσιν Ἁγνή, ὑποστάσει δὲ μιᾷ, ἀτρέπτως καὶ ἀσυγχύτως· διὸ Σὲ δοξολογοῦμεν, ὡς σωτηρίας ἡμῶν πρόξενον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πλάνης ἔλιπες, πᾶσαν τὴν σχέσιν, καὶ ἀνεύρηκας, νοΐ τελείῳ, ὃν ἀπώλεσας λίθον πολύτιμον, ἀθλητικῶς δὲ ἐχθρὸν καταβέβληκας, καὶ τὸν Σωτῆρα λαμπρῶς ὡμολόγησας· Ὃν ἱκέτευε, Νεκτάριε παναοίδιμε, δωρήσασθαι ἡμὶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον. Ἕτερον.

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότου, πυρπολούμενος, ἀνδρειοφόνως, τοὺς τῆς πλάνης προμάχους κατήσχυνας, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὡμολόγησας, χαριτώνυμε παμμάκαρ Νεκτάριε, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Πύλη πέφηνας, ἐσφραγισμένη, ἥν διέδραμε, μόνος ὁ Κτίστης, καὶ κεκλεισμένην ὡς οἶδε κατέλιπεν· ὅθεν τὰς πύλας διάνοιξον Ἄχραντε, τῆς μετανοίας τοῖς πόθῳ βοῶσί Σοι· Κόρη Πάναγνε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον. *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Στ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ…*

Εὐαγγέλιον, τὸ ἐν τῷ Ὄρθρῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου….

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου…

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄. Στ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς…

Ἐν ὁσίοις ἱδρῶσι προγυμνάσας σεαυτόν, τοῦ μαρτυρίου τοὺς ἄθλους προθύμως διήνυσας, ἀκαταπλήκτῳ καρδίᾳ, Ὁσιομάρτυς Νεκτάριε, καὶ ὡς θῦμα καθαρὸν προσενεχθεὶς τῷ Χριστῷ, τῇ τῶν Ἁγίων

συνήφθης χορείᾳ, ἁγιοπρεπῶς ἀγωνισάμενος· διὸ πρέσβευε δεόμεθα, ἐλεηθῆναι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Εἶτα οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου (τὸ χειρόγραφον τῆς παλαιᾶς Ἀκολουθίας, προετείνει τὸν Κανόνα τῆς Κυριακῆς ἑσπέρας τοῦ ἤχου πλ. δ΄, ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου) καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς: *Νεκταρίῳ τὸν ὕμνον προσᾴδω. Γερασίμου.*

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραῶ.

Νεανικῶς καταβαλῶν Νεκτάριε, ἀθλητικαῖς ἀγωγαῖς, ὡς Χριστοῦ ὁπλίτης, τὸν ἀρχαῖον δράκοντα, τῆς νίκης τὸ διάδημα, ἐκ Χριστοῦ ἐκομίσω, ὃν ἐκδυσώπει δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει τιμώντων σε.

Ἐν ἡλικίᾳ νεαρᾷ Νεκτάριε, Χριστοῦ ἐμάκρυνας, ἀλλὰ τὴν ἀπάτην, ἐγνωκὼς ἀνένηψας, τὸν ἔλεγχον δεξάμενος, τῆς μητρός σου ἐμφρόνως, καὶ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησας, θείῳ δυναμούμενος Πνεύματι.

Καθάρας πρῴην μετανοίας δάκρυσι, τὴν σὴν διάνοιαν, καὶ τρωθεὶς ἀγάπῃ τῇ θεία Νεκτάριε, μετὰ σπουδῆς ἐχώρησας, πρὸς ἀθλήσεως πόνους, οὕσπερ ἀνδρείως διήνυσας, λύσας τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σὴν γαστέρα Λόγος ὁ Ὑπέρθεος, κατοικητήριον, στίλβον τῇ ἁγνείᾳ, καὶ τῇ καθαρότητι, εὑράμενος ἐσκήνωσεν, ἐν αὐτῇ Θεοτόκε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γεγένηκε, μείνας ὥσπερ ἦν ἀναλλοίωτος.

Κανὼν ἕτερος, παλαιός. Ὅμοιος.

Ἄναρχε Λόγε, λόγον μοι πρυτάνευσον, ὅπως ὑμνήσω σαφῶς, Σοῦ τὸν στεφανίτην, καὶ τὸν Νεομάρτυρα, Νεκτάριον τὸν ἔνδοξον, ὅπως τοῦτον προστάτην, καὶ πρεσβευτὴν ἀκαταίσχυντον, ἔχει μοι πρὸς Σὲ τὸν Σωτῆρά μου.

Σταυροῦ τῷ ὅπλω Μάρτυς συμφράξαμενος, στεῤῥὲ Νκετάριε, ἔθνους παρανόμου, ἔναντι ἐβάστασας, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον, τοῦ Χριστοῦ κατὰ Παῦλον· διὸ σὺν τούτῳ δεδόξασαι, κάραν παρ᾽ αὐτῶν ἀφαιρούμενος.

Ὅτε ἐν μέσῳ αἱμοβόρων ἔστηκας, βαρβάρων ἔνδοξε, Νεκτάριε Μάρτυς, ὡς ἀρνίον ἄκακον, ἀνηλεῶς σφαττόμενος, ὡς οὐκ ᾧεσθε πλάνοι, καρατομοῦντές με πέμπετε, πρὸς τὸν Ἰησοῦν μου ἐκραύγαζες.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Σὺ ἐγένου Πάναγνε, τὸ φῶς τεκοῦσα βροτοῖς, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, πάθεσι καρδίαν μου, καθάρισον διδοῦσα μοι, κατανύξεως ὄμβρους, καὶ ἀπαθείᾳ μὲ ἴθυνον, πρὸς τὸν Σὸν λιμένα Πανάχραντε.

ᾨδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Ἀπαρνησάμενος σοφῶς, ἣν πρὶν ἀφρόνως ἐδέξω, ἀσεβείας ψυχολέτειραν πλάνην, προσελήλυθας Χριστῷ, ἐν μετανοίᾳ Ἅγιε, καὶ τοῦτον τοῖς ἀνόμοις, Θεὸν τῶν ὅλων ἐκήρυξας.

Ῥήμασι θείοις τῆς μητρός, καὶ λόγοις θεογνωσίας, ὑπαχθεὶς ἀνενδοιάστῳ καρδίᾳ, καταλέλοιπας σαφῶς,

τῶν ἀσεβῶν τὴν ζόφωσιν, καὶ τῷ φωτὶ προσῆλθες, τῆς εὐσεβείας Νεκτάριε.

Ἰσχὺν λαβὼν πνευματικήν, ἐν᾿ Ὄρει τοῦ Ἄθω μάκαρ, ὑπεισέδραμες Μαρτύρων τὸ σκάμμα, καὶ καθεῖλες τὸν ἐχθρόν, ὁλοσχερῶς Νεκτάριε, ὡς τοῦ Χριστοῦ ὁπλίτης, καὶ στρατιώτης ἀήττητος.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ κατέχουσα Χριστόν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Σου Κόρη, ὡς Υἱόν Σου διὰ σπλάγχνα ἐλέους, καθικέτευε Αὐτόν, δοθῆναι πᾶσιν ἄφεσιν, τοῖς πίστει προσκυνοῦσι, τὸν ἀκατάληπτον τόκον Σου.

Ἕτερος.

Ὅν δι᾿ ἀπάτης μαγικῆς, ἠρνήσω Μάρτυς ἀφρόνως, ὡς ἐκ μέθης ἀνανήψας ἐν τάχει, ὡμολογήσας αὐτὸν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, τὴν πλάνην στηλιτεύσας, τὴν τῶν ἀνόμων Νεκτάριε.

Σὺ ταῖς παγίσιν ἀγρευθεὶς, ἀνεπαισθήτως τῆς πλάνης, καὶ σαυτὸν ἑωρακὼς ἠγρευμένον, θυρεὸν ἀναλαβὼν Νεκτάριε τῆς πίστεως, σὺν τοῖς συστησαμένοις, ταύτας ἀνδρείως συνέτριψας.

Σύ μὲ συνέτισον σοφέ, Νεκτάριε, ἵνα μέλψω, τοῦς ἀγῶνας προσφυῶς, οὕς ὑπέδυς, ὑπ᾿ αὐτῶν δὲ ὡς ἀμνός, ἀνηλεῶς κοπτόμενος, τὴν πλάνην κατατέμνων, τῶν ἀσεβῶν τὴν παμβέβηλον.

Θεοτοκίον.

Ὄρος Σὺ εἶ τὸ ὑψηλόν, ἐκ οὗ ἐτμήθη ὁ λίθος, ὁ λεπτύνας τὰ γλυπτὰ τῶν εἰδώλων, διὸ Ἄχραντε σεμνὴ,

ψυχῆς μου τὰ ἰνδάλματα, λεπτύνασα πρὸς ὅρος, τῆς ἀρετῆς με χειραγώγησον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ´. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν Μαρτύρων ζηλώσας τὴν ἀρετήν, στρατιώτης ἐδείχθης περιφανής, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ ἀληθείας ὅπλοις, ἑλὼν τὸν ἀλάστορα, τὸν πάλαι εἰς βυθόν σε, ἀπάτης ὠθήσαντα· ὅθεν ἀφθαρσίας, δεδεγμένος τὸ γέρας, Ὁσίων ἠρίθμησαι, καὶ Μαρτύρων τοῖς τάγμασι, Νεομάρτυς Νεκτάριε· πρέσβευε Χριστῷ τῳ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ὅμοιον.

Μαγικῆς δι᾽ ἀπάτης, τῶν ἀσεβῶν, ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· ὅθεν οὐ διέλιπες, στένων κλαίων Νεκτάριε, καὶ μετανοίας ἔργοις, ἐν Ὄρει τοῦ Ἄθωνος, καὶ νυχθημέροις πόνοις, Θεῷ ἱλεούμενος, Οὗπερ τῇ δυνάμει, σεαυτὸν καθωπλίσας, Χριστὸν ὡμολόγησας, καὶ δι᾽ αἵματος ἔφθασας· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐξ αἱμάτων Σου τῶν ἁγνῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους ὑπερφυῶς, ὁ Λόγος ὁ σύνθρονος, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, προῆλθε τοῖς ἐν κόσμῳ, σαρκὸς ὁμοιώματι, ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας

ῥυόμενος· ὅθεν ὡς αἰτίαν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὑμνοῦμεν Πανύμνητε, οἱ σωθέντες τῷ τόκῳ Σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ Σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν δόξαν Σου Ἄχραντε.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὸν Χριστὸν ὡμολόγησας, Ὅν πρῴην ἀφρόνως ἠρνήσω Ἅγιε, καὶ Αὐτοῦ Μάρτυς τὸν θάνατον, εὐσεβῶς ἐζήλωσας Νεκτάριε.

Οὐδαμῶς σὲ ἐπτόησαν, ἀπειλαὶ ἀδίκων κριτῶν Νεκτάριε· θεμελίῳ γὰρ τῆς πίστεως, ἀσφαλῶς ὁ πούς σου ἐπεστὴρικτο.

Νέος Μάρτυς ἀήττητος, ὡς Ὁσιομάρτυς Χριστοῦ περίδοξος, ἐχρημάτισας Νεκτάριε, καταλείψας κόσμου ματαιότητα.

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Δέσποινα, τὴν κεκακωμένην ψυχήν μου πάθεσι, ἀνακούφισον καὶ ῥῦσαί με, ἐκ τῆς ἐπηρείας τοῦ ἀλάστορος.

Ἕτερος.

Φαεινὸν ὥσπερ ἥλιον, δεξαμένη Μάρτυς ἡ Ἐκκλησία σε, ἀποφράττει τὰ φρυάγματα, τῶν αἱρετιζόντων Νεκτάριε.

Οὗ τὸ κάλλος ἐπόθησας, θᾶττον σὺ δι᾽ αἵματος φθάσαι ἔσπευσας, καὶ τυχὼν μετοχεύεις νῦν, τοῦτο τοῖς τιμῶσί σε Νεκτάριε.

Νίκης τρόπαια ἔστησας, κατὰ πλάνης Μάρτυς ἀντιταξάμενος, ὅθεν γέρα νῦν ἐπάξια, νέμει σοι ὁ Κύριος Νεκτάριε.

Θεοτοκίον.

Τὰς οὐλὰς τῶν τραυμάτων μου, ταῖς ῥοαῖς ἀπόπλυνον, τῶν δακρύων μου, ἵνα εὔθυμος δοξάζω Σε, Παναγία Μητροπάρθενε.

ᾨδή ε'. Ἱνά τί με ἀπώσω.

Μαρτυρίου τὰ ὅπλα, ἐν τῷ Ἄθω Ἅγιε, λαβῶν ἐξέδραμες, πρὸς ἀνδρείαν πάλην, τῶν τοῦ σκότους ἀρχόντων Νεκτάριε, οὓς καὶ κατὰ κράτος, καταβαλῶν νίκης τὸ στέφος, ἐκ Χριστοῦ ἐπαξίως ἀπείληφας.

Νεκρωθεῖς τοῖς ἐν κόσμῳ, τοῖς ἀσκητικοῖς σου Νεκτάριε σκάμμασι, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα ἐκήρυξας, καὶ τὸν τρώσαντά σε, πρῴην ἐχθρὸν κατηγωνίσω, τῆς ἀθλήσεως θείοις παλαίσμασιν.

Ὁ Χριστοῦ Νεομάρτυς, ὁ κατὰ τὴν κλῆσιν τὸ νέκταρ τῆς χάριτος, πᾶσιν ἀναβλύζων, ἀνυμνείσθω Νεκτάριος σήμερον· οὗτος γὰρ ἐτμήθη, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀσχέτῳ πόθῳ, καὶ Μαρτύρων συνήφθη ταῖς τάξεσι.

Θεοτοκίον.

Νόμου πάλαι οἱ τύποι, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ θεία κηρύγματα, Κεχαριτωμένη, τὸν Σὸν ἄφραστον τόκον προέφαινον, ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις, πεπληρωμένας καθορῶντες, Θεομῆτορ ὑμνοῦμεν τὴν δόξαν Σου.

Ἕτερος.

Οὗ τῷ κάλλει ἐτρώθης, πρὸς Αὐτὸν ἀνέκραζες θεῖε Νεκτάριε· ποῦ ποιμαίνεις Λόγε, ὡς ἀρνία Μαρτύρων τὰ πνεύματα; Οἷς συμπίμανόν με, καὶ ἀρωμάτων τῶν ἐκείνων, τὴν ψυχὴν μου, ὦ Σῶτέρ μου, πλήρωσον.

Νέος ἐν τοῖς Ὁσίοις, νέος καὶ ἐν Μάρτυσιν ὤφθης Νεκτάριε, ἄμφω τοὺς ἀγῶνας, διανύσας καλῶς Ὁσιόαθλε, νέος στεφανίτης, νῦν τῷ Χριστῷ συμβασιλεύων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῷζε πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἔχοντές Σε οἱ πόθῳ, κλῆρόν Σου τὸν ἅγιον οἰκοῦντες Δέσποινα, ἄγρυπνον προστάτιν, τὰς βουλὰς τῶν ἐχθρῶν ἀποκρούομεν, καὶ ἐπαναστάσεις, τὰς καθ’ ἡμῶν ἐπερχομένας· εὐχαρίστως διό Σε δοξάζομεν.

ᾨδὴ στ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Πεποικιλμένη στολή, τῇ ἐξ αἱμάτων σου ἔνδοξε, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλητής, παρέστης Νεκτάριε, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, καὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν, κατετρύφησας ἐλλάμψεων.

Ῥωσθεὶς ἀγάπῃ Χριστοῦ, Ὁσιομάρτυς Νεκτάριε, ἀνδρειοτάτῃ ψυχῇ, ἐδέξω τὸν θάνατον, καὶ πρὸς τὴν ἀθάνατον, ἀνέδραμες λῆξιν, καὶ ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Οὐδόλως ταῖς ἀπειλαῖς, καὶ ταῖς βασάνοις Νεκτάριε, Ἀγαρηνῶν πτοηθείς, τὴν πάντιμον κάραν σου, ὡς ἀρνίον ἄκακον, ὑπὲρ τοῦ Σωτῆρος, ἀπετμήθης ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Σοφία ἡ τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐνυπόστατος Ἄχραντε, ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν Σῶν, οἶκον ᾠκοδόμησεν, ἑαυτῇ καὶ ἄνθρωπος, ὤφθη τοῖς ἐν κόσμῳ, τοῦ Πατρὸς Λόγος ὁ σύνθρονος.

Ἕτερος.

Κλῆμα σὺ ἔφυς σαφῶς, Θεοῦ φυτείας Νεκτάριε, ταῖς τῶν ἀνόμων χερσί, τεμνόμενος ἔβλυσας, οἶνον τὸν νεκτάριον, τὴν τῶν Ὀρθοδόξων, Ἐκκλησίαν εὐφραίνοντα.

Τιμῶν τὸ ὄνομα Χριστοῦ, κηρύττεις τοῦτο ἐνώπιον, τῶν σῶν ἀγρίων φονευτῶν, ὑφ᾽ Οὗ περ δεδόξασαι, φανεὶς Αὐτοῦ φίλτατος, Νεκτάριε Μάρτυς, νέος ἅμα τε καὶ Ὅσιος.

Παρέστης Μάρτυς Χριστῷ, περιῤῥεόμενος αἵματι, Μαρτύρων δὲ σὺν χοροῖς, χορεύεις γηθόμενος, Νεκτάριε ἔνδοξε, ἀκηράτῳ στέφει, παρ᾽ Αὐτοῦ καταστεφόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἔχοντές Σε Ἁγνή, οἱ τὸν Σὸν κλῆρον τὸν ἅγιον, οἰκοῦντες πανασφαλῆ, προστάτιν καὶ φύλακα, ὁρμὰς καταστέλλομεν, ἐχθρῶν ἀοράτων, ὁρατῶν τε Θεονύμφευτε.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ θεῖον νέκταρ, τῇ ἐν τῷ Ἄθῳ ἐναρέτῳ ζωῇ σου, ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος

Νεκτάριε, ἔδραμες πρὸς ἄθλησιν, στεῤῥοτάτῃ καρδίᾳ, καὶ Χριστὸν ἐδόξασας, τοῖς σεπτοίς σου ἀγῶσι, καὶ παρ᾿ Αὐτοῦ ἀξίως δοξασθείς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου, πρεσβεύεις ἑκάστοτε.

Ὁ Οἶκος.

Νέος ὑπάρχων κομιδῇ, καὶ νήπιος τὴν φρένα, ὑπέστης ἧτταν χαλεπήν, ἐπαγωγῇ τοῦ πτερνιστοῦ, τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· ἀλλ᾿ εἰς ἑαυτὸν συνελθών, καὶ ἀνανήψας ἐπιμελῶς, θερμοτάτῃ μετανοίᾳ Χριστῷ προσέδραμες, τὸ τῆς ἀρνήσεως πτῶμα ἀνακαλεσάμενος· καὶ μαρτυρικοῖς ἀγῶσι, καὶ οἰκείοις αἵμασι, καταισχύνας τὸν δράκοντα, νικηφόρος Χριστῷ ἀνελήλυθας, Ὁσιομάρτυς Νεκτάριε· καὶ διπλῶν βραβείων παρ᾿ Αὐτοῦ κατηξίωσαι, καὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἑκάστοτε.

Συναξάριον.

Τῇ ια΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Νεκταρίου τοῦ ἐκ Βρυούλων, τοῦ Ἁγιαννανίτου, ἀθλήσαντος ἐν ἔχει ἀωκ΄ (1820).

Στίχοι·

Τὸν Σταυρὸν αἴρων Νεκτάριος Κυρίου,
Πλάνην πατάσσει τῶν ἀπίστων γενναίως.
Νέκταρ τῆς ζωῆς τῆς ἀθανάτου πίνεις,
Νεκτάριε ἔνδοξε στεῤῥῶς ἀθλήσας.
Ἐνδεκάτῃ Νεκταρίοιο κέρσαν δειρὴν ἄνδρες δεινοί.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ἐλέησον ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾨδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἀθλήσας στεῤῥότατα, υἱῶν τῆς Ἄγαρ τὴν πλάνην ᾔσχυνας, καὶ τῶν πάλαι Μαρτύρων, Μάρτυς Νεκτάριε ὤφθης σύμμορφος, μεθ᾿ ὧν βοᾷς τῷ Χριστῷ ἀγαλλόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δυνάμει τῆς πίστεως, ἐχθρῶν ἀπίστων τὸ κράτος ἤμβλυνας, καὶ Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, Θεὸν τῶν ὅλων λαμπρῶς ἐκήρυξας, ἀναβοῶν ἐν τοῖς ἄθλοις Νεκτάριε· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ἔχων πρὸς Κύριον, Ὁσιομάρτυς θεῖε Νεκτάριε, παῤῥησίαν δυσώπει, πάσης ἀνάγκης λυτροῦσθαι πάντοτε, τοὺς σὲ τιμῶντας καὶ πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι ἀντίληψις, καὶ προστασία καθικετεύω Σε, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν πονηρίαν τοῦ πολεμήτορος, τὴν κατ᾿ ἐμοῦ ἀποτρέπουσα πάντοτε, καὶ πρὸς ὁδὸν ἀληθῆ, καθοδηγοῦσά με.

Ἕτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Εἶδες τὴν μόνην Θεοτόκον, πρὸς τὸ στάδιον θαρύνουσάν σε Μάρτυς, καὶ ἐχθρῶν τὴν ὀφρὺν, Νεκτάριε συντρίψας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ἀνεβόας εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅμιλον Μάρτυς τῶν Μαρτύρων, καὶ τὰ σκάμματα ζηλώσας εὗρες τούτους, σὺν αὐτοῖς τῷ Χριστῷ, Νεκτάριε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν ἄνω στρατευμάτων, τῶν Μαρτύρων τε ὁμοῦ καὶ τῶν Ὁσίων τῇ Ἁγνῇ κραυγάζομεν Παρθένῳ ὁμοφώνως· εὐλογημένη Πάναγνε, Σὺ ὑπάρχεις εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐν Ἀθληταῖς νεόφωτον, ἀληθῶς ἄστρον πέφηνας, Ὁσιομαρτύρων, κοινωνὲ Νεκτάριε· αὐτῶν γὰρ τοῖς ἴχνεσι, βαδίσας θείῳ ἔρωτι, μέτοχος αὐτῶν, ἀνακραυγάζων ἐδείχθης· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τούς αἰῶνας.

Ῥήσεις πιστῶς δεξάμενος, γλυκασμὸν ὡς οὐράνιον, καὶ ὡς θεἰαν δρόσον, τῆς μητρός σου Ἅγιε, ταχέως ἐχώρησας, πρὸς μαρτυρίου σκάμματα, ἃ καὶ νικηφόρως, διανύσας ἐβόας· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τούς αἰῶνας.

Ἀνεπιστρόφως ὥδευσας, τετρωμένος τῷ ἔρωτι, τοῦ σοῦ ἀθλοθέτου, Ἀθλητὰ Νεκτάριε, τὸν δρόμον τὸν κάλλιστον, τῆς ἱερᾶς ἀθλὴσεως, ὅλως ἀτενίζων, τῷ Σωτῆρι καὶ ψάλλων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τούς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σάρκα ἐκ Σοῦ προσέλαβε, καὶ ἐγένετο ἄνθρωπος, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, ἀσυγχύχως Πάναγνε, καὶ πάντας ἐῤῥύσατο, δι᾽ ἄκραν ἀγαθότητα, ἐκ τῆς ἀλογίας, τῶν παθῶν τοὺς βοῶντας· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος.

Πρὸς λιμένα οὐράνιον, προσωρμίσθης Νεκτάριε, πλεύσας ἀκυμάντως, διὰ τοῦ σοῦ αἵματος, καὶ ἔστης γηθόμενος, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Ἰησοῦ, ᾄδεις δ᾽ ἐμμελῶς, μετὰ τῶν ἄνω Ταγμάτων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τούς αἰῶνας.

Ὢ τῆς στεῤῥᾶς ἐνστάσεως! Ὢ γενναίου φρονήματος! Ὢ τῆς καρτερίας! Εὖγε ἀδαμάντινε, Νεκτάριε ἔνδοξε, κατεναντίον τῶν ἀσεβῶν, ἔστης ἀκλινῶς, αὐτῶν τὴν πλάνην ἐλέγχων, βοᾷν μὴ πειθομένων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τούς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεὸς ἡμῖν ἐπέφανε, διὰ Σοῦ Παναμώμητε, πίστεως ἀρότρῳ, ὁδὸν ἡμῖν ἔτεμεν, δι᾽ ἧς πορευόμενοι, παραχαράκτους αἱρετικῶν, φεύγομεν Ἁγνή, τὰς βλασφημίας βοῶντες· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τούς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἰσχὺν ἐνδεδυμένος τὴν θεϊκήν, τὸ ἀνισχυρὸν θράσος κατήσχυνας, τοῦ πονηροῦ, τοῦ σὲ πρῴην τρώσαντος φθονερῶς, καὶ Ἀθλητὴς περίδοξος, ὤφθης τοῦ τῶν ὅλων δημιουργοῦ, Νεκτάριε θεόφρον, τῶν Ὁσιομαρτύρων, καταπλουτήσας τὴν λαμπρότητα.

Μαρτύρων καὶ Ὁσίων συγκοινωνός, καὶ ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλος, ἐν οὐρανοῖς, Μάρτυς χρηματίζων ὡς ἀληθῶς, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε, σὺν αὐτοῖς δεόμεθα ἐκτενῶς, τῶν πίστει ἐκτελούντων, τὴν μνήμην σου τὴν θείαν, Ὁσιομάρτυς ἀξιάγαστε.

Οὐράνιον ἀπόλαυσιν εἰληφώς, ἐκτελέσας τὸν κάλλιστον δρόμον σου, καὶ τοῦ Χριστοῦ, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον θεωρῶν, τὴν ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητα, λῦσόν μου τὸν ζόφον τὸν τῆς ψυχῆς, φωτὶ τῶν πρεσβειῶν σου, Νεκτάριε θεόφρον, τοῦ εὐφημοῦντος τοὺς ἀγῶνάς σου.

Θεοτοκίον.

Ὑψίστου ἐνδιαίτημα παμφαές, ὑψηλότατε θρόνε περίδοξε, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων ὡς ἀληθῶς, Θεοκυῆτορ Ἄχραντε, ἐκ βυθοῦ ἀπάτης τοῦ δυσμενοῦς, ἀνύψωσον τὸν νοῦν μου, καὶ τοῦτον τῷ φωτί Σου, τῷ γλυκυτάτῳ Κόρη φώτισον.

Ἕτερος.

Ὑψωθῆς ἐδοξάσθης παρὰ Θεοῦ, ὑπὲρ Οὗ σοῦ τὸ αἷμα ἐξέχεας, ὦ Ἀθλητὰ, ξίφει σου τὴν κάραν ἀποτμηθείς, Μαρτύρων τοῖς στρατεύμασι, νέων καὶ

τῶν πάλαι χαρμονικῶς, χορεύων συναγάλλῃ, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνοῦντων, μνείαν Νεκτάριε ποιούμενος.

Ἐκφεύγων σκηνωμάτων ἁμαρτωλῶν, πρὸς τὸν Ὄρος ἀνῆλθες τοῦ Ἄθωνος, καὶ τὴν ἐκεῖ, Σκήτην παροικήσας τὴν εὐαγῆ, τῆς Ἄννης καὶ δι᾽ αἵματος, αὖθις πρὸς τὸ ὄρος τὸ νοητόν, ἀνέπτης δι᾽ Ἀγγέλων, Νεκτάριε τρισμάκαρ, νῦν τῇ Τριάδι παριστάμενος.

Ἀνάψας σου τὸ πόθον πρὸς τὸν Χριστὸν, οὐδ᾽ ἠρκέσθης ἀσκήσεως σκάμμασιν, ἕως ἐλθών, ἤλεγξας τὴν πλάνην τῶν ἀσεβῶν, ὑφ᾽ ὧν σοφὲ Νεκτάριε, ἀπετμήθης κάραν σου τὴν σεπτήν, ἥν ἔστεψε τὸ θεῖον, ὅ ἐξιλέωσόν μοι, τῷ προσλαλοῦντί σοι ἐν ᾄσμασι.

Θεοτοκίον.

Μακάριος λαός τε καὶ ἐκλεκτός, ἀληθῶς ὁ ἀεὶ μακαρίζων Σε· καὶ γὰρ Θεόν, Ἄχραντε τεκοῦσα δίχα φθορᾶς, ἐκ ταύτης τοῦτον ἔσωσας, ἴθυνάς τε τοῦτον πρὸς τὸν Θεόν· Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει, πάσης ἡμᾶς ῥυσθῆναι, ὀδύνης τε καὶ θλίψεως.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Δικαστικοῦ πρὸ βήματος, τὸν Δεσπότην κηρύξας, νικητικῷ Νεκτάριε, σὺ κατέστεψαι στέφει, καί τῷ Χριστῷ παρέστηκας, Μάρτυς λελαμπρυσμένος· Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπησον, ὀφλημάτων τὴν λύσιν, τοὺς τὴν φαιδράν, καὶ φωσφόρον μνήμην σου ἐκτελοῦντας, εὑρεῖν καὶ μέγα ἔλεος, τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ πτερνιστοῦ τὰ ἐνέδρα, συνέτριψας Νεκτάριε, καὶ τῆς αὐτοῦ πονηρίας, περιεγένου εἰς τέλος, νομίμως γὰρ ἐνήθλησας, καὶ Μάρτυς ἀπαράγραπτος, Χριστοῦ τοῦ Παντοκράτορος, ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης, Ὁσιομάρτυς θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Θεὸν τὸν Ὑπερούσιον, σωματωθέντα τέτοκας, ἐκ τῶν ἁγνῶν Σου αἱμάτων, ἀναλλοιώτως Παρθένε· διὸ Σὲ μεγαλύνομεν, καὶ τὸ φρικτὸν μυστήριον, τοῦ τόκου Σου δοξάζομεν, δι᾽ οὗ ἐῤῥύσθημεν Κόρη, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στίχους δ´ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α´. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς σῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, τὴν μνήμην ἄγοντες, Νεκτάριε ὑμνοῦμεν, τοὺς σεπτούς σου ἀγῶνας· τὸ νέκταρ τῆς ἀγάπης γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἡμῖν πᾶσι προῤῥέουσι, καὶ τὰς ψυχὰς κατευφραίνουσι μυστικῶς, τῶν ἐν ὕμνοις γεραιρόντων σε.

Ὥσπερ στρουθίον ἐῤῥύσθης, κατὰ Δαβὶδ ἀληθῶς, ἐκ τῆς παγίδος Μάρτυς, δυσσεβούντων τυράννων, καὶ ἤθλησας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, θεολήπτῳ φρονήματι, Ὁσιομάρτυς Νεκτάριε καὶ χαρᾶς, οὐρανίου κατηξίωσαι.

Οὔτε νεότητος ὥρα, οὐ δωρεῶν παροχαί, οὔτε βασάνων εἴδη, οὐ θυμὸς τῶν τυράννων, ἐξίσχυσαν

χωρίσαι σὲ τῆς Χριστοῦ, κραταιᾶς ἀγαπήσεως, ὑπὲρ Οὗ ξίφει ἐτμήθης τὴν κεφαλήν, ἀγαλλόμενος Νεκτάριε.

Ταῖς τῶν Ὁσίων χορείαις, συνευφραινόμενος, καὶ τῶν κλεινῶν Μαρτύρων, ὡς Χριστοῦ Ἀθλοφόρος, ἱκέτευε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου, καὶ προσκυνούντων τὴν κάραν σου τὴν σεπτήν, παναοίδιμε Νεκτάριε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τῇ ἀθλητικὴ σου ἐνστάσει, τοῦ δυσμενοῦς τὰ κέντρα συνέτριψας, Ὁσιομάρτυς Νεκτάριε· θείῳ γὰρ πυρὶ ἀναφλεχθεὶς Χριστοῦ τῆς ἀγάπης, θεοπρεπῶς διήνυσας, τῆς εὐσεβείας τὸ στάδιον· καὶ κατ᾽ ἀξίαν δοξασθείς, τῷ θείῳ νέκταρι εὐφραίνεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου· Ὅν ἵλεων ἡμῖν ἀπεργάζου, τοῖς ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν Σε...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τά Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί καί τοῦ α’ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ’ καί στ’ὠδή.

Ἀπόστολον ζήτει τῇ κζ' Κυριακῇ καὶ Εὐαγγέλιον τὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ Βρυούλλων θεῖος βλαστός, ὁ νέκταρ πηγάζων, ταῖς καρδίαις τῶν εὐσεβῶν, τῶν ὑμνολογούντων, τὴν θείαν ἄθλησίν σου, Χριστοῦ Ὁσιομάρτυς, θεῖε Νεκτάριε.

Δίστιχον.

Νεκτάριε νέκταρι εὔφρανον θείῳ,
Τὸν σὲ ὑμνήσαντα Γεράσιμον ἄρτι.